

فعالیت‌های هسته‌ای ایران برای آمریکا بهانه است

یک استاد دانشگاه گفت: ایران نمی‌تواند با امضای قرارداد برجام و قراردادهای مشابه منافع اقتصادی به دست آورد.

به گزارش سایت خبری پرسون، اسفندیار معصومی دکترای اقتصادسنجی، کارشناسی ارشد آمار و کارشناسی اقتصاد ریاضی و اقتصادسنجی از مدرسه اقتصاد لندن است. وی بر این باور است که ایران نمی‌تواند با امضای قرارداد برجام و قراردادهای مشابه منافع اقتصادی به دست آورد.

استاد اقتصاد دانشگاه اموری آتلانتای آمریکا بر این نظر است که اصلی‌ترین اهداف آمریکا از تحریم ایران، پایین آوردن ارزش پول ملی، تورم و بیکاری و پایین آوردن امید جوانان و به تعویق انداختن ایجاد فرصت‌های اقتصادی برای نسل جدید است.

او معتقد است ایران حدود ۳۵۰ هزار فارغ‌التحصیل در رشته‌های مختلف علمی، فناوری، مهندسی و ریاضیات دارد. این رقم یک سرمایه‌گذاری فوق‌العاده در سرمایه انسانی و یک پتانسیل ارزشمند در رشد اقتصاد و بهره‌وری مخصوصاً در دوره پیشرفت اطلاعات و فناوری است، یعنی دوره‌ای که این مهارت‌ها حکم طلا را دارند.

این اقتصاددان تأکید دارد: سرمایه‌گذاری در برنامه‌های دفاعی و نظامی و طرح‌های فضایی، با ایجاد اشتغال، منافع اقتصادی به‌دنبال دارد و فرصت تحقیقات و خلاقیت در سطح بالا و فروش تسلیحات را به وجود می‌آورد. ایران باید بیشتر تلاش کند و مذاکراتی در مورد تولید داخلی بسیاری از کالاهایی که برای واردات آن‌ها و فناوری‌هایشان موافقت شده است داشته باشد.

وی تصریح می‌کند که لازم است بانک مرکزی در کوتاه‌مدت هزینه و خطر گمانه‌پردازی‌ها را برای سوداگران افزایش دهد. بانک مرکزی می‌تواند با دستکاری نرخ ارز، پیش‌بینی آن را برای این افراد غیرممکن و مخاطره‌آمیز کند.

اصلی‌ترین اهداف تحریم، پایین آوردن ارزش پول ملی، تورم و بیکاری است

اقتصاد ایران از تأثیرات تحریم‌هایی رنج می‌برد که اجرای سیاست‌های اقتصادی و توسعه‌ای را بسیار چالش‌برانگیز کرده است. این تحریم‌ها ارزش ریال را پایین آورده، بیکاری را افزایش داده و تورم را به اوج رسانده‌اند. پیامدهای این تحریم‌ها مانع استفاده درست و سریع از سرمایه انسانی در ایران و پتانسیل بزرگ اقتصادی آن می‌شود. بیکاری و تورم بالا امید جوانان را پایین آورده و ایجاد فرصت‌های اقتصادی برای نسل جدید را به تعویق انداخته است، البته این‌ها اصلی‌ترین اهداف تحریم‌ها بوده‌اند، تمام دلایل دیگری که برای وضع این تحریم‌ها ارائه می‌شود بهانه هستند و متناقض با اقدامات آمریکا و رژیم صهیونیستی در روابط بین‌المللی آنها با دنیای عرب و سایر کشورها است.

ناتوانی در تجارت آزاد با سایر دنیا و تحریم‌هایی که مانع سرمایه‌گذاری خارجی و مشارکت در اقتصاد ایران می‌شود، این عوامل جلوی اشتغال سرمایه انسانی و خلاقیت جمعیت ایران را می‌گیرد. ایران حدود ۳۵۰ هزار فارغ‌التحصیل در رشته‌های مختلف علمی، فناوری، مهندسی و ریاضیات دارد، این رقم یک سرمایه‌گذاری فوق‌العاده در سرمایه انسانی و یک پتانسیل ارزشمند در رشد اقتصاد و بهره‌وری مخصوصاً در دوره پیشرفت اطلاعات و فناوری است، یعنی دوره‌ای که این مهارت‌ها حکم طلا را دارند.

توسعه بلندمدت نیازمند برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری بلندمدت در سرمایه و مهارت‌های انسانی است که ایران در حال انجام آن است و همچنین سرمایه‌گذاری در پروژه‌های بلندمدت جهت توسعه زیرساخت‌ها و مشارکت در اقتصاد و تجارت دنیا. ایران در میان‌مدت گزینه‌های چندانی به‌جز دفاع از استقلال و آزادی خود در برابر قدرت‌های استعماری و قوی‌تر کردن نیروی دفاعی ندارد. سرمایه‌گذاری در برنامه‌های دفاعی و نظامی و طرح‌های فضایی، با ایجاد اشتغال، منافع اقتصادی به‌دنبال دارد و فرصت تحقیقات و خلاقیت در سطح بالا و فروش تسلیحات را به وجود می‌آورد. ایران باید بیشتر تلاش

کند و مذاکراتی در مورد تولید داخلی بسیاری از کالاهایی که برای واردات آنها و فناوری‌هایشان موافقت شده است داشته باشد. در زمان حاضر این اقدام تنها با همکاری چین و شاید روسیه امکان‌پذیر است، برخی کشورهای اروپایی هم از ضرر و زیانی که به‌خاطر ناتوانی در تجارت با ایران متحمل شده‌اند خسته‌اند، شاید به‌همین دلیل است که اروپا تمایل بیشتری برای امضای یک قرارداد با ایران و پایان دادن به تحریم‌های آمریکایی دارد.

بانک مرکزی در کوتاه‌مدت باید هزینه و خطر گمانه‌پردازی‌ها را برای سوداگران افزایش دهد. بانک مرکزی می‌تواند با دستکاری نرخ ارز، پیش‌بینی آن را برای این افراد غیرممکن و مخاطره‌آمیز کند. من زمانی برخی تکنیک‌ها را به یک بانکدار در ایران پیشنهاد دادم، اما این کار مستلزم یک عامل قدرتمند و مستقل است که نماینده منافع عموم مردم و دولت در برابر منافع خصوصی باشد. تلاش ایران برای بهبود روابط و تجارت با آسیا و سایر کشورهای منطقه کاملاً درست است و باید توسعه یابد. ایران باید به یک سیستم پرداخت بین‌المللی و ارزی جدید ملحق شود. ارزهای مجازی می‌توانند در این راه کمک‌کننده باشند، اما هنوز هم لازم است برخی کشورهای عضو بریکس با جدیت آن را دنبال کنند. زمان‌بندی این کار به‌خاطر جنگ اوکراین و افزایش تنش‌ها بین چین و کشورهای غربی درست است.

پیشنهاد من ایجاد و مشارکت در یک بازار بزرگ مشترک شامل ایران، ترکیه، عراق، بسیاری از کشورهای شوروی سابق و حتی سوریه است. در مرحله سوم می‌توان فلسطین و کشورهای عرب را هم اضافه کرد، البته اگر فلسطین صلح، قدرت و خودمختاری خود را به دست آورد. خودمختاری و تصمیم برای سرنوشت خود در بسیاری از کشورها و قبایل کوچک‌تر رمز موفقیت است، برداشتن مرزهای اقتصادی باعث حذف درگیری‌های نظامی می‌شود، یعنی کاری که اتحادیه اروپا انجام داده است و ۷۵ سال بدون جنگ در این قاره گذشته است. هزینه‌های نظامی بار اقتصادی بالایی دارند، اما در شرایط فعلی دنیا بسیار لازم و حیاتی هستند.

ایران نمی‌تواند با امضای قرارداد برجام و قراردادهای مشابه منافع اقتصادی به دست آورد، آمریکا هرگز چنین قراردادی تهیه نمی‌کند، اکثریت کنگره و سنای آمریکا هرگز به یک قرارداد صلح واقعی با ایران رأی نمی‌دهند.

در رشته‌ها و حوزه‌های دانش‌بنیان سیستم کارورزی ایجاد شود

امسال بر تولید دانش‌بنیان توجه شده است، چه توصیه‌ای در این خصوص دارید و چقدر آن را در حل مشکلات مؤثر می‌دانید؟

سرمایه‌گذاری در آموزش در ایران قابل‌تحسین است و باید از آن حمایت شود و گسترش یابد، مخصوصاً باید آموزش در رشته‌های مرتبط با علوم، فناوری، مهندسی و ریاضیات بیش‌ازپیش در سطح دانشگاهی تقویت شود و سرمایه‌گذاری‌های گسترده‌ای در مدارس و آموزشگاه‌های مرتبط با تجارت و مهارت‌آموزی برای افرادی که علاقه‌ای به مطالعات آکادمیک و موقعیت‌های تحقیقاتی ندارند بشود. در کشورهای مختلفی از کره جنوبی گرفته تا سوئیس، از سال نهم سیستم کارورزی اجرائی می‌شود. این سیستم بسیار عاقلانه، سلامت و واقع‌گرایانه است. جمعیتی با مهارت بالا مشاغل خوبی به دست می‌آورند که حجم وسیعی از طبقه متوسط را تشکیل می‌دهند. طبقه متوسط بزرگ اولین جزء یک جامعه دموکراتیک و قانونمند است. ارزش‌های اخلاقی، معنوی و مذهبی در این جامعه اولویت دارند، اما رفاه اقتصادی برای دفاع از این ارزش‌ها لازم است.

منبع: تسنیم